

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Sect. III. De Sacramentorum usu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

i P. 3. c. 1. §.
21. & 28. &
R. Præp. 25
& Rect. 24.
& C. 6. D.
40. §. 3.
l Cl. c. 3. §. 1.
& 5.
m P. 3. c. 1. 8.
& R. Conc. 13.
n R. com. 2.

virtutibus: tametsi exhortationis loco spiri-
tualis collatio eisdem de rebus aliquando
haberi potest. Commendatur autem, ut
hujusmodi exhortationes seriæ sint, & cor
ipsum petentes; l Minimè verò attingant
reprehensionem alicujus particularis, vel
ipsius Societatis. m Præterea omnes con-
cionem, lectionem, ve. sacram, cùm in
Templo nostro habebitur, audiant. n

S E C T I O III.

De Sacramentorum Usu.

Confessio quàm
frequens.

o P. 6. c. 3. §. 2.
p Ex. c. 4. §.
25. & P. 1. c.
1. §. 11. & Q
& P. 4. c. 4. §. 3.
& 4. R. & com.
3 & R. Min. 9.

q R. Sac. 3.

Cui faciendæ.

r Paul. III.
P. 41.

1. S Ed potissimum adjumentum spiri-
tualis profectus est usus Sacramen-
torum, quorum frequentatio commenda-
tur. o Et Confessio quidem debet usurpari
saltem octavo quoque die ab omnibus: &
ad eam intra designatum tempus non acce-
dentibus subtrahatur cibus corporis, donec
cibum spiritus sumant. p Sacerdotes verò
debet sæpius in hebdomada confiteri. q

2. Confessio autem fieri debet vel pro-
prio Præposito, vel ab eo deputatis; nisi
super hoc à dicto Præposito alium Confes-
sarium eligendi facultas habeatur. r Cete-
rum Confessarius sit unus omnium. Quod
si fieri non potest; quisque certè suum sta-
bi-

bilem Confessarium habeat ; cui ipsius conscientia prorsus aperta sit. Qui autem alii, quam suo Confessario designato, confiteretur ; debet postmodum eidem suo Confessario totam suam conscientiam aperire. Quia verò Clemens VIII. decreverat singulis Religiosis plures Confessarios designari ; ex Decr. 51. Con. 5. petita, obtentaque est ab eodem Pontifice vivæ vocis oraculo dispensatio ejus Decreti. Cujus dispensationis firmitati ut meliùs consuleretur, novum super hac re à Summo Pontifice Indultum petendum esse statutum est. "

3. Confessarii verò, qui fuerint designati non ignorent quos casus sibi Superior reservet : * à quibus vi Bullæ Cruciatæ Nostri absolvi nequaquam possunt. Quod si contrarium aliquis tamquam probabile docuerit, ut Societati maximè noxius, debitis pœnis à Provincialibus coërcendus. 7 Casus autem in Societate reservati enumerantur D. 51. & 57. Con. 5. & Or. Cap. 5. Quæ loca emendanda alicubi sunt juxta Decr. 43. Con. 9. & Decr. 21. Con. 11. Et quamvis Reservatio aliorum Casuum sit interdicta Superioribus à Clemente VIII. solum apud Nos Congregationi Generali permessa, & at idem Pontifex voluit licere Superioribus determinare pœnitentias gra-

Q 2

vès 43.

1 P. 3. c. 1. §. 11. & I. & Q. & P. 6. c. 3. §. 2.

1 Or. c. 5. tit. 2. §. 2. 2 C. 8. Act. 115. & C. 9. Act. 26.

Peccatorum Reservatio.

1 P. 3. c. 1. §. 11. & C. 2. D. 60. & C. 5. D. 17. & 22. 2 C. 6. D. 5.

2 Or. c. 5. tit. 1. §. 3. & C 5 D. 82. & For. Con. Prov. §.

a Or. c. 5. tit. 1. §. 7.

vēs quibusdam peccatis, etiam non reservatis, imponendas à Confessariis. *a* Absolutionis à reservatis praxim habes cap. 6. Ord. cum additamento Decr. 25. Congreg. 8. & Decr. 17. Con. 12. ejusdemque Act. 4°.

sigillum Confessionis.

4. Demum pro reverentia, quā semper Societas nostra coluit hujus Sacramenti inviolabile sigillum, & libertatem, omnes Superiores diligenter cavere debent: ne vel ipsi, vel Nostrorum aliquis extra Confessionem utatur notitiā, per Confessionem habitā; licet id fieri posset sine ulla revelatione confessionis suspicione; ut nonnulli docuerunt aliquando licere. *b* De officio Confessarii, & Præfecti rerum spiritualium agetur infra Part. 7. c. 4.

b Or. c. 5. tit. 1. §. 6. & In 5.

Indulgentia.

5. Huc faciunt plurimæ indulgentiæ hominibus Societatis communicatæ; quas legere est in Compendio Privil. V. Indulg. Illa tamen, quam in disciplinæ gratiam indulxit Pontifex, hic non silenda. Ne igitur Socii nostri, ad lucrandas Indulgentias, cogantur accedere ad Ecclesias Civitatum, in quibus degunt, & inter utriusque sexus populos promiscuè versari non sine religiosæ decentiæ, ac functionum suarum dispendio; illis concessum est, ut in suis Ecclesiis orantes lucrentur omnes, & singulas
Indul-

Indulgentias, quas consequerentur, si Ecclesias locorum, in quibus commorantur, diebus ad id designatis visitarent. *c*

c Greg. XIII. p. 195.

6. Missa quotidie ab omnibus audienda est, *d* & ad Communionis Sacramentum octavo quoque die accedendum erit; nisi Confessario aliquod esse impedimentum videretur. *e* Curabitque Minister observari, an omnes die statuto communicaverint; & si quis præscriptæ Communioni, non satisfaceret, intelligat à Superiore, num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibum spiritus sumat. *f* Frequentiùs communicare non nisi peculiare ob causas, & potiùs necessitatis, quàm devotionis habita consideratione, Scholasticis permittatur. *g* Iis verò, qui literis non dant operam, longè faciliùs concedi potest; ut etiam intra hebdomadam communicent; & Præfetto rerum spiritualium, aut Confessario delegari, ut id concedat. *h*

Eucharistia.
d P. 4. c. 4. §. 3.
 & R. com. 2.
e Ex. c. 4. §. 25.
 & P. 3. c. 1. §. 11.
 & P. 4. c. 4. §. 3. & R. Præf. Spir. 8.
f R. Min. 9.

g P. 4. c. 4. E.
 & R. Rect. 34.
h R. Rect. 34.

7. Ut in vita universa, ita & multò magis in morte unusquisque de Societate eniti, & curare debet; ut in ipso Deus, ac Dominus Noster JESUS-CHRISTUS glorificetur; ipsiusque beneplacitum impleatur; & proximi ædificentur, saltem exemplo patientiæ, ac fortitudinis, cum fide viva, ac spe, & amore bonorum æternorum. Sed quia mor-

Sacramenta extrema.

i P. 6. c. 4. §. 1.
& R. Infirm.

13.

l P. 6. c. 4. §. 2.
& A. & R. In-
firm. 14.

Exequia.

m P. 6. c. 4. §.
3. & B. C. &
R. Infirm. 15.

bo etiam vires animi infringuntur; sub-
sidium fraternæ caritatis non desit: & soli-
cité advertant Superior & Infirmarius; ut,
qui de vita periclitatur, antequam usu ju-
dicii privetur, omnibus sanctis Sacramentis
acceptis, ad transitum à temporali vita ad
æternam se muniat. Juvari etiam debet
orationibus Domesticorum; donec animam
suam Creatori reddat: è quibus aliqui de-
lecti sint peculiarius; ut adsint Infirmo, &
suggerant opportuna ad eum juvandum: &
cum aliter juvari non poterit, eum Domi-
no commendent; donec ejus animam dig-
netur ad se recipere. l

8. Posteaquam quis expiraverit, corpus
ejus, usque ad sepulturam, decenter tenea-
tur spatio diei naturalis; nisi mali odoris
ratione, aliquot horis anteverti hoc tempus
posse, Superiori videretur. Officium de-
functorum pro eo dicetur; ut fert usus, tono
mediocriter alto, sine cantu; præsentibus
in Ecclesia Domesticis, cum suis candelis
accensis; quo absoluto coram iisdem pro
more sepeliatur. m De Missarum autem, &
Orationum suffragiis dictum est Part. 2.
C. 4. §. 5.

EB